

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: סטורלו	שם פרטי: פני
---------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ודנסקי		בלועזית
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פני		בלועזית
עיר לידה: שטפנשט	בלועזית Ștefănești	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: דניאל		שם פרטי ושם נעורים של האם: מינה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה :		ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)		מקצוע לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 1944	
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? בוטושאן
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שם האנייה (אם עלה בדרך הים): תיאודור הרצל
		שנת עליה:

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ביולי 1936 בשטפנשט ברומניה, בת שלישית בין שלושה אחים. משפחתי היתה דתית, אבי עבד במאפייה ואמי עקרת בית. אחי הגדול למד בבית הספר ואני ושלושת אחיי היינו בגן ילדים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בזמן המלחמה הייתי בת ארבע, אני זוכרת שלקחו אותנו למחנה, הלכנו בגשם יחפים ורעבים ואני חליתי מזה. את אבי לקחו לעבודת פרך, הוא עבד במפעל לאבנים ואנו נשארנו רק עם אמי. מהיער גירשו אותנו לבוטושאן, הלכנו יחפים וערומים, בלי אוכל ושתייה. בבוטושאן היינו בבית של אישה, היא הכינה מרק, הגרמנים נכנסו כדי לחפש את הגברים. אחד מהחייילים שפך עליי את המרק החם.

לא יכלו לקחת אותי לבית החולים, כי אני יהודייה, במשך שנה סבלתי מכוויות, עד שקצין גרמני שהיה יהודי, זיילר שמו, איים בבית החולים שאם לא יטפלו בי הוא ישרוף אותי. אושפזתי לבסוף למשך שנה. אמי הייתה במחנה עם שלושת אחיי.